

Na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu — za ofiarą i wydajną pracę zawodową — odznaczeni zostają:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. Gregorczyk Stanisław, 2. inż. Holcgreber Jan, 3. Maciejewski Paweł, 4. inż. Tokarski Zbigniew.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

5. Bębenek Stanisław, 6. Cygielfarb Eleonora, 7. Filipczyk Antoni, 8. Keil Edward, 9. Kudzin Eustachy, 10. Oleś Stanisław, 11. Sawina Stanisław, 12. Sobiński Tadeusz Wojciech, 13. inż. Socjusz Tadeusz, 14. inż. Zawitniewicz Jan.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

15. Bienek Stanisław, 16. Friesel Leon, 17. Gołda Władysław, 18. Kobierowski Wiktor, 19. Kwiatkowski Władysław, 20. Pluta Władysław, 21. Reder Dionizy.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ **Bolesław Bierut**

595.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 września 1948 r.

o zmianie zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 maja 1948 r. oraz o ustaleniu liczby lustratorów społecznych przy dalszych urządach skarbowych.

Na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o obywatelskich komisjach podatkowych i lustratorach społecznych (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 31, poz. 210) zarządzam, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 maja 1948 r. o ustaleniu liczby lustratorów społecznych (Monitor Polski Nr 52, poz. 300) § 1 otrzymuje brzmienie:

„Ustalam liczbę lustratorów społecznych, jak następuje:

- 1) w miejscowościach będących siedzibą dwu lub więcej urzędów skarbowych (rewizyjnych):
 - a) po 12-tu lustratorów społecznych, licząc na każdy urząd skarbowy i rewizyjny — w miejscowościach o ilości mieszkańców ponad 100 tysięcy z wyjątkiem miasta Lublina,
 - b) po 10-ciu lustratorów społecznych, licząc na każdy urząd skarbowy i rewizyjny — w miejscowościach o ilości mieszkańców nie więcej niż 100 tysięcy z wyjątkiem miast Gorzowa i Kielc,
 - c) po 8-miu lustratorów społecznych, licząc na każdy urząd skarbowy i rewizyjny w miastach Lublinie i Kielcach,
 - d) po 6-ciu lustratorów społecznych, licząc na każdy urząd skarbowy w mieście Gorzowie,
- 2) przy urządach skarbowych w Będzinie i Dąbrowie Górniczej — po 8-miu lustratorów społecznych“.

§ 2. Ustalam liczbę lustratorów społecznych przy niektórych urządach skarbowych nie objętych zarządzeniem z dnia 24 maja 1948 r. (Monitor Polski Nr 52, poz. 300) oraz zarządzeniem z dnia 20 lipca 1948 r. (Monitor Polski Nr A—63, poz. 428), jak następuje:

- 1) po 8-miu lustratorów społecznych przy urządach skarbowych: w Bielsku Podlaskim — w województwie białostockim, w Inowrocławiu i Toruniu — w województwie pomorskim, w Cieszyńsku, Opolu, Rybniku, Zabrze i Zawierciu — w województwie śląskim, w Pińczowie — w województwie kieleckim, w Białej, Krakowskiej, Chrzanowie, Miechowie, Nowym Sączu, Nowym Targu, Olkuszu, Tarnowie, Wadowicach i Żywcu — w województwie krakowskim, w Puławach i Siedlcach — w województwie lubelskim, w Radomsku, Pabianicach i Wieluniu — w województwie łódzkim, w Cielnie, Gostyniu, Krotoszynie, Lesznie i Ostrowiu Wielkopolskim — w województwie poznańskim, w Garwolinie, Grodzisku Mazowieckim, Grójcu, Otwocku, Pruszkowie, Pułtusk, Rembertowie i Ursusie — w województwie warszawskim;
- 2) po 5-ciu lustratorów społecznych przy urządach skarbowych: w Łomży — w województwie białostockim, w Aleksandrowie, Grudziądzu, Świeciu i Wyrzysku — w województwie pomorskim, w Mysłowicach, Prudniku i Tarnowskich Górach — w województwie śląskim, w Busku Zdroju, Jędrzejowie, Kozienicach, Ostrowcu Świętokrzyskim, Sandomierzu i Starachowicach — w województwie kieleckim, w Bochni, Myślenicach i Zakopanem — w województwie krakowskim, w Białej Podlaskiej, Chełmie, Kraśniku, Krasnymstawie i Zamościu — w województwie lubelskim, w Kutnie, Łowiczu i Sieradzu w województwie łódzkim, w Jarocinie, Kępnie, Kole, Koninie, Kościanie, Mogilnie, Nowym Tomyślu, Rawiczu, Słupcy, Śremie, Szamotułach i Turku — w województwie poznańskim, w Jarosławiu i Przemyślu — w województwie rzeszowskim, w Mińsku Mazowieckim, Mławie, Radzyminie, Sierpcu, Sochaczewie i Żyrardowie — w województwie warszawskim, w Dzierżonowie, Kłodzku, Legnicy i Świdnicy w województwie wrocławskim,

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

596.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 11 czerwca 1948 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Zjednoczone Stocznie Polskie“.

Na podstawie art. 1 i 16 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządzam, co następuje:

§ 1. Utworzone na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 14.VI. 1945 r. „Zjednoczenie Stoczni Polskich“ (Dz. Urzędowy Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego Nr 1, poz. 6) działać będzie nadal w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad gospodarki handlowej i postanowień niniejszego zarządzenia pod nazwą „Zjednoczone Stocznie Polskie“ zwane dalej „Przedsiębiorstwo“.

§ 2. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Gdańsku.

§ 3. Przedmiotem działania przedsiębiorstwa jest praca na polu techniki i wytwórczości okrętowej mającej na celu rozwój budownictwa i przemysłu okrętowego, a w szczególności budowa i remont okrętów morskich.

§ 4. W skład przedsiębiorstwa wchodzi jako jego oddziały następujące stocznie:

- 1) Stocznia Gdańska (dawna Nr 1 i Nr 2),
- 2) Stocznia Północna (dawna Nr 3),
- 3) Stocznia Gdyńska (dawna Nr 13),
- 4) Stocznia Szczecińska (dawna Odra).

§ 5. Nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Żeglugi.

§ 6. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 7. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Ministra Żeglugi, składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych Dyrektorowi Naczelnemu dyrektorów resortowych: technicznego, finansowo-handlowego, administracyjnego i jednego z Dyrektorów stoczni wchodzących w skład przedsiębiorstwa.

§ 8. Do ważności zobowiązań zaciąganych przez przedsiębiorstwo wymagane jest współdziałanie zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w statucie:

- a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 9. Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa oznaczony przez Ministra Żeglugi.

Minister Żeglugi zarządzi protokółarnie przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 10. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut nadany przez Ministra Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania i ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER ŻEGLUGI

A. Rapaacki

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

PREZES CENTRALNEGO URZĘDU PLANOWANIA

T. Dietrich

597.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 19 sierpnia 1948 roku

w sprawie uchylenia zarządzenia z dnia 30 grudnia 1947 r. w sprawie składania sprawozdań o wysokości obrotu zbożem i głównymi produktami przemiału oraz o stanie zapasów.

Na podstawie § 9 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia Ministrów Apropozycji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 28 sierpnia 1947 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej, Ziemi Odkrytych i Skarbu w sprawie unormowania obrotu zbożem i głównymi produktami przemiału (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 348) zarządzam co następuje:

§ 1. Uchyla się zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 grudnia 1947 r. w sprawie składania sprawozdań o wysokości obrotu zbożem i głównymi produktami przemiału oraz o stanie zapasów (Monitor Polski Nr 10, poz. 49 z 1948 roku).

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1948 roku.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU

w/z inż. Marian Olewiński